

Zin

geven

Pleidooi Bob van Dillen
Open je armen voor
vluchtelingen **P24**

Stephanie Muller
leefde een dag op
3 liter water **P5**

Overleven in Zuid-Soedan
'Een geit vlucht
met je mee' **P20**

onderwijsuitdagingen
in Congo
**Ik ga naar
school en
neem mee...**

DAAROM

Waar: Afar, een zeer droge regio in het noordoosten van Ethiopië.

Wie: RTL Boulevard-reporter Marieke Elsinga ziet met eigen ogen wat gebrek aan water betekent voor de bevolking.

Wanneer: Oktober 2017, om opnames te maken voor het televisieprogramma RTL

Boulevard. Cordaid en RTL Boulevard voeren samen de actie: 'Schoon water voor iedereen.' Kijkers worden opgeroepen om een sms te sturen naar 4333. Met een eenmalige donatie van 3 euro krijgt één persoon een jaar lang schoon water.

Waarom: Wereldwijd leven 844 miljoen zonder schoon

water. Iedere 90 seconden sterft ergens ter wereld een kind door het drinken van vervuild water.

Wat: De hulp van Cordaid bestaat onder meer uit watertransporten, aanleg van wateropslagplaatsen, waterzuivering en de behandeling van ondervoede kinderen. ■

WERELDWIJD:

- 844 miljoen mensen hebben geen toegang tot veilig drinkwater
- 263 miljoen mensen moeten langer dan een half uur lopen om aan water te komen
- elke 90 seconden sterft ergens een kind door vervuild drinkwater
- bijna 1 miljoen mensen sterven elk jaar aan diarree

**SCHOON WATER
VOOR IEDEREEN!**

De sms-actie 'Schoon water voor iedereen' was een groot succes. We hebben 142 duizend sms'jes ontvangen waarmee evenzoveel mensen een jaar lang verzekerd zijn van schoon water. Inmiddels is de actie beëindigd.

FOTOGRAFIE BENNO NEELEMAN

Inhoud

Nr.1 januari 2018

VERDER P2 Daarom P4 Opstokers P5 Groeten uit Nederland P11 Concreet P12 De ruimte P16 Inspiratie P17 Gedicht P18 Op weg: Zimbabwe P24 Pleidooi Bob van Dillen P26 Service P27 Over Cordaid P28 De spreuk van Arjanne Rietsema

Op cover: Cordaid wil meer kinderen in Congo naar school krijgen. Lees het hele verhaal op pagina 11.

CIJFERS OVER ARMOEDE TONEN VOORUIT- GANG

Extreme armoede is nog niet verdwenen. Zo blijft in Sub-Sahara Afrika het aantal extreem arme mensen hoog; vooral Madagascar, Democratische Republiek Congo en Burundi scoren slecht. Toch gaat het wereldwijd wel de goede kant op. In 1981 leefde nog 44 procent van minder dan 1,90 dollar per dag, vorig jaar daalde dat percentage voor het eerst onder de 10 procent. Nóg hoopgevender is dat de laatste decennia ook het absolute aantal arme mensen daalde. In 1990 leefden nog 1,95 miljard mensen in extreme armoede, in 2012 waren dat er 896 miljoen, wat vooral te danken is aan de economische groei van China.

Percentage van de wereldbevolking dat leeft van minder dan 1,90 dollar per dag

1981

44%

Minder
dan
10%

2017

FOTOGRAFIE ADRIJAN BACKER

Vrouwen wachten voor een zwangerschaps check-up in Congo

Meer tijd tussen zwangerschappen

FOTOGRAFIE ILVY NJOKIKITJEN

Congo | In de Congolese provincie Zuid-Kivu krijgen vrouwen vaak snel achter elkaar kinderen. Want hoe meer kinderen, des te meer aanzien. Voor de gezondheid van vrouwen en hun kinderen is het beter om een langere periode tussen de zwangerschappen aan te houden. Daarom motiveert Cordaid spreiding van zwangerschappen, proberen we zwangere vrouwen minimaal drie keer op controle te laten komen en doen we ons best om ze onder begeleiding van gekwali-

ficeerd personeel te laten bevallen. Uit onderzoek van het Swiss Tropical and Public Health Institute blijkt dat dit werkt. Driekwart van de vrouwen laat langer dan 2,2 jaar tussen twee opeenvolgende zwangerschappen zitten. Als extra stimulans krijgen sommige vrouwen een kleine financiële vergoeding. Degenen die deze conditional cash ontvangen, melden zich vroeger in hun zwangerschap voor controle en komen ook minimaal drie keer langs voor controle.

Boerinnen verdienen beter

Oeganda | De regio Teso was ooit welvarend. Maar door klimaatverandering en jarenlange conflicten hebben de meeste boerenfamilies hier nu grote moeite om rond te komen. Het jaarinkomen van een boerenfamilie in Teso is nu 275 euro, ruim vijf keer minder dan het landelijk gemiddelde. Dankzij een bijdrage van € 1,9 miljoen van de Postcode Loterij brengen wij daar verandering in! Wij trainen boerinnen in landbouwtechnieken, bodembescherming en watergebruik, zodat hun oogstproducten stijgen. Ook leren vrouwen nieuwe droogtechnieken en krijgen

Wij worden gesteund door
**NATIONALE
POSTCODE
LOTERIJ**

ze de beschikking over PICS bags, grote voorraadzakken voor de opslag van hun mais, bonen, sorghum en andere producten, waardoor hun naooogstverliezen afnemen. Door betere samenwerking tussen de boerinnen

onderling neemt bovendien hun toegang tot markten en financiën toe, en stijgt hun inkomen. Met deze geïntegreerde aanpak helpen wij vijftienduizend boerinnen en hun gezinnen, ruim 75 duizend mensen in totaal.

FOTOGRAFIE CORDAID/DESIREE VERZANTVOORT

‘Een waterkraan, wat een luxe!’

Hoofdpijn kreeg ze ervan, maar het leverde wel iets op. Stephanie Muller (37) deed mee aan de Cordaid Water Challenge: één dag doorkomen met drie liter water. Om daarmee geld te werven voor Cordaid, uit solidariteit met mensen die het echt maar met maximaal drie liter water moeten doen. Opbrengst: 93 euro.

Koken, douchen, drinken, wassen, tandenpoetsen, de wc doortrekken, dweilen. Je parkietjes te drinken geven. Of je Deense dog. Is er iets waar je géén water voor nodig hebt?

Een Nederlander verbruikt zo'n 120 liter per dag.

Stephanie Muller zag op social media de Water Challenge voorbijkomen, en dacht meteen: 'Ik doe mee.' Doneren kan altijd. 'Maar', zegt ze, 'Nu kon ik meer doen: bewuster worden van iets waar ik nooit echt bij stilstond, mijn verhaal delen én sponsors zoeken.' Zo gezegd, zo gedaan. Of niet? 'Nou, het was best lastig. Ik drink standaard bijna drie liter water per dag, dus daar ga je al.'

Die zondag, vroeg in de ochtend zette Stephanie zes halve literflesjes op een rij. 'Ik had de avond tevoren al gedoucht, dus dat hoefde gelukkig niet

meer.' Maar daarmee was ze er nog niet. 'Geen latte macchiato, maar espresso. Handen wassen met gel, niet onder de kraan. Tandpoetsen met water, maar niet de bak spoelen. Noedels niet afgieten maar water opvangen. Dilemmaatjes!' En, gehaald? 'Ja, ik had zelfs nog een bodempje over.' Alleen de wc doortrekken, daar had Stephanie geen rekening mee gehouden. 'Euhm nee, helaas. Niet doortrekken vond ik toch net iets te vies.'

Ze vindt het absoluut geslaagd, ondanks de hoofdpijn door het weinige drinken. 'Ik besef nu echt dat die waterkraan een ongelooflijke luxe is. Op social media kreeg ik volop positieve reacties. En donaties, drie keer meer dan verwacht!' Het geld van Stephanies actie besteedt Cordaid aan veilig en schoon drinkwater op plekken in de wereld waar dat het hardste nodig is. ■

**OOK EEN ACTIE
ORGANISEREN?
Bel de servicedesk
van Cordaid:
070-3136233 of
stuur een e-mail:
info@cordaid.nl**

Gezondheidszorgactiviteiten van Cordaid in Zuid-Ethiopië:

- Financiële ondersteuning van acht lokale klinieken en één ziekenhuis
- Trainingen voor verloskundigen
- Voorlichting op diverse gezondheidszorg thema's
- Baarmoederhalskanker preventie

Resultaten van de klinieken die Cordaid ondersteunt in Zuid-Ethiopië:

- 2x** meer vrouwen bevallen op een veilige manier
- 3x** meer vrouwen gaan minstens 4x op zwangerschapscontrole
- 2x** meer vrouwen komen terug naar de kliniek voor zorg na de bevalling

Cordaid werkt aan betere klinieken en watervoorziening in Ethiopië

Jilo en Duko zijn zwanger in de woestijn

Cordaid-medewerker Mickael Franci neemt poolshoogte in Ethiopië en ziet hoe zwangere vrouwen aan een gezonde toekomst werken in de woestijn. Terwijl hij zelf op het punt staat vader te worden.

Met haar handen op haar zwangere buik stapt Jilo voorzichtig haar hut uit. Voor haar ogen strekt zich een eindeloze amberkleurige vlakke uit, met silhouetten van heuvels aan de horizon. Als een geitje voorbij dartelt, beschermt Jilo haar gezicht tegen het opwaaiende stof met haar traditionele gewaad. Haar moeder pakt haar arm vast en gebaart dat het tijd is. Met vastberaden tred beginnen de twee vrouwen aan een lange voettocht, op weg naar de zwangerschapscontrole. Het gezondheidscentrum van Diida

Yabello ligt vijf kilometer verderop. Heen en terug dus tien kilometer door de desolate wildernis van Zuid-Ethiopië; voor hoogzwangere vrouwen een hachelijke onderneming. Maar het welzijn van het ongeboren kindje is nu even belangrijker. Te weinig controle op het verloop van de zwangerschap leidt in dit deel van Ethiopië vaak tot een fatale afloop.

Risico's

En wat als de weeën beginnen als je niet in de buurt van een kliniek bent? Er zijn geen auto's, er is geen openbaar vervoer. Thuis bevallen brengt ook grote risico's met zich mee. Jaarlijks sterven hier on-

geveer 25 duizend vrouwen omdat zij niet bevallen met de juiste medische begeleiding. Ter vergelijking: in Nederland zijn dat er minder dan tien. Voordat ze aan haar voettocht naar de kliniek begon, had Jilo het verloop van haar zwangerschap besproken met haar man Wario en een lokale gezondheidsmedewerker. Niet lang geleden waren er problemen geweest met het tweejarige zoontje van Jilo en Wario en sindsdien houdt de gezondheidsmedewerker het gezin goed in de gaten. 'Gamade werd heel erg ziek', vertelt Jilo. 'Later bleek dat hij een longontsteking had. We hadden hem naar de kliniek in

de regio gebracht, maar daar konden ze hem niet helpen. Ze verwezen ons door naar een groter ziekenhuis in de stad Yabello waar ze hem allerlei injecties gaven. Godzijdank werd hij daar beter van.'

Traditionele genezers

Dit soort levensreddende gezondheidszorg kent Borana nog niet zo lang. Het is een afgelegen regio in het zuiden van Ethiopië. De klinieken en medische voorzieningen voldoen vaak niet aan belangrijke kwaliteitsnormen. Daardoor haalt een ziekenhuisbezoek soms niets uit, of loopt dat zelfs desastreuus af. Door de slechte reputatie van de gezondheids-

zorg in Borana lossen veel dorpsbewoners hun kwalen en ziektes dan ook liever op met hulp van traditionele genezers en vroedvrouwen. Daarom is Cordaid in dit gebied een groot project gestart om klinieken te ondersteunen en betere zorg te leveren, in het bijzonder aan moeder en kind.

Betere resultaten

Cordaid ondersteunt klinieken en ziekenhuizen met behulp van een unieke financieringsmethode. Via Results Based Financing (RBF) krijgen de medische instellingen pas uitbetaald als ze vooraf afgesproken resultaten hebben behaald,

Hoogzwanger lopen naar de kliniek kan een hachelijke onderneming zijn. Vooraan loopt Jilo.

zoals meer zwangerschapscontroles en veilig uitgevoerde bevallingen. Dit systeem motiveert het personeel van de klinieken en helpt de kwaliteit van de gezondheidszorg met sprongen vooruit. In Borana financiert Cordaid op die manier acht lokale klinieken en een groot ziekenhuis in de stad Yabello. De klinieken werken samen met lokale gezondheidsmedewerkers in dienst van de overheid. Ze trekken van dorp tot dorp om ziektegevallen op te sporen en voorlichting te geven. Door de RBF-methode en de goede samenwerking met de lokale bevolking heeft Cordaid de cijfers van moeder- en kindersterfte in Ethiopië helpen verlagen.

Ezelwagens

Naast de kwaliteit en de aanwezigheid van medische voorzieningen vormt ook de afstand tot die voorzieningen vaak een groot probleem in dit deel van Ethiopië. Op de wegen rijden veel donkey cars, houten karren die worden voortgetrokken door een ezel. Hoe sterk de ezels ook zijn, vanwege de traagheid is dit voor veel vrouwen die op het punt staan te bevallen geen optie.

Zoals voor Duko Robe, die in verwachting is van een tweeling en in de achtertuin van een kliniek in het dorp Surupha haar bevalling afwacht. Met haar man aan haar zijde rust ze uit op een bed in de koelte van een rond huisje. Tachtig kilometer zouden Duko en haar man hebben moeten reizen om Surupha te bereiken; een reis van minstens twee dagen, als onderweg tenminste geen problemen ontstaan. Bevallen langs de stoffige weg is daarbij een nachtmerrie-scenario voor vrouwen als Duko. De enigen die dan eventueel te hulp kunnen schieten zijn vrachtwagenchauffeurs of langstreckende veehouders.

Wachtruimtes

De klinieken die Cordaid in Borana ondersteunt, beschikken daarom over speciale wachtruimtes waarin vrouwen samen met hun familie de laatste dagen van de zwangerschap kunnen doorbrengen. De vrouwen blijven na de bevalling minimaal 24 uur in de kliniek. Als artsen vinden dat moeder en kind in goede gezondheid verkeren, kan de

Duko Robe is hoogzwanger van een tweeling. Met haar man aan haar zijde rust ze uit op een bed in de koelte van de ronde hut in de achtertuin van de kliniek in Surupha.

lange terugtocht naar huis beginnen. 'Het is best zwaar om zo ver van huis en mijn kinderen te zijn', vertelt Duko. 'Die zijn nu bij familie. Maar het is goed dat ik hier ben. Waar wij wonen is het erg moeilijk om hoogzwanger te zijn. Ik heb geen tijd om uit te rusten omdat we voor eten moeten zorgen. Hier, dichtbij de kliniek, voel ik me veilig. Er wordt

voor me gezorgd.'

Ook Cayo, de behulpzame echtgenoot van Duko, is erg blij met de kliniek: 'We blijven hier net zolang tot ze ons wegsturen', zegt hij lachend. 'Ik wil het allerbeste voor mijn vrouw en probeer haar zoveel mogelijk te steunen. Ik doe de was en maak het eten. Straks thuis zal ik tijdens de ergste droogte mijn ei-

'Hier, dichtbij de kliniek, voel ik me veilig'

gen voedsel aan haar geven. Zij moet dan immers borstvoeding geven aan een tweeling.'

Roet in het eten

Dit is de wrange realiteit in een gebied waar de droogte keihard heeft toegeslagen. Verreweg de meeste inwoners van Borana zijn altijd afhankelijk geweest van landbouw en veeteelt. Maar het klimaatfenomeen El Niño heeft roet in het eten gegooid. Letterlijk, want door de aanhoudende droogte is er bijna geen oogst meer. Ook Jilo – de vrouw waarmee we dit verhaal zijn begonnen – en haar man Wario voeren een dagelijkse strijd om hun eigen magen en vooral die van hun kinderen te vullen. 'Het is fijn dat ik nu op controle kan', vertelt Jilo eenmaal aangekomen in de kliniek van Diida Yabello. 'Maar de meeste controles heb ik moeten missen omdat ik geen tijd had. In de droge periode moeten we eerst voor eten zorgen.' 'Het is een voortdurende zorg', vertelt Wario, die achtergebleven is in het dorp.

'Als we naar de markt gaan, krijgen we ons vee niet meer verkocht omdat het door de droogte ontzettend verzwakt is. Niemand wil mijn koeien meer hebben. Als het niet snel gaat regenen, zijn wij onze levens niet meer zeker. Dan gaat ons vee dood en verdwijnt onze hoop op een betere toekomst. Deze angst beheerst ons leven.'

Twintig liter water dragen

Jilo vertelt vanuit de kliniek: 'Het eten dát we hebben, geven we eerst aan onze kinderen. Ze zijn klein en fragiel, en hebben het 't hardst nodig. Ik zorg ervoor dat ik hen drie keer per dag kan voeden. Wij slaan zelf vaak maaltijden over. Ik probeer zoveel mogelijk te doen als Wario op pad is met het vee. Koken, hout sprokkelen en water halen. Voor dat laatste moet ik ver lopen. Vóór mijn zwangerschap vond ik dat geen enkel probleem, zag ik het gewoon als mijn werk. Niet voor een salaris, maar voor de familie. Maar nu is twintig liter dragen veel te zwaar geworden.'

Het ziekenhuis in Yabello heeft een drukbezochte kinderafdeling die ondervoede kinderen behandelt. In haar projecten streeft Cordaid ernaar zoveel mogelijk problemen in de volle breedte aan te pakken. Goede watervoorziening hoort daar ook bij. Zo vinden naast medische behandelingen in de droge gebieden ook watertransporten plaats en worden wateropslagplaatsen aangelegd om de droogste periodes door te komen.

De toekomst van Borana

Uiteindelijk hopen bewoners van Borana dat ze hun situatie blijvend kunnen verbeteren door hun kinderen de kansen te geven die ze zelf nooit hebben gehad. 'We willen minder afhankelijk worden van ons vee', zegt Wario. 'Momenteel zijn we alleen maar aan het overleven. Mijn kinderen zullen me moeten helpen het vee te onderhouden en verhandelen. Maar ik wil ze eigenlijk naar school sturen. Dan ontwikkelen ze zich en leren ze een ander vak. Daarmee kunnen ze bijdragen aan de toekomst van heel Borana.' ■

Inmiddels zijn beide vrouwen bevallen, Duko van een gezonde tweeling en Jilo van een mooie dochter.

38% van alle vrouwen in ontwikkelingslanden bevalt zonder professionele hulp, in Ethiopië is dit 10% (WHO 2015)

99% van de moedersterfte vindt plaats in ontwikkelingslanden

85% van de moedersterfte is relatief eenvoudig te voorkomen

Meer begrip door eigen vaderschap

'Vier maanden na mijn reis langs de klinieken in Zuid-Ethiopië werd ik zelf vader. De geboorte van mijn dochter Sienna verliep niet bepaald vlekkeloos. De weeën moesten worden opgewekt en Sienna kwam met een vacuümextractie ter wereld. Alles bij elkaar duurde het meer dan 24 uur. In Nederland kun je altijd rekenen op intensieve medische begeleiding bij een bevalling. Hoewel we ons best zorgen maakten op een gegeven moment, hadden artsen en verloskundigen alles goed onder controle. Ik heb sindsdien veel teruggedacht aan de vrouwen die ik in de afgelegen dorpen in Ethiopië had gesproken. Als een bevalling bij hen zo gaat zoals het ons, loopt het zonder meer fataal af. Het kindje zou het niet redden en moeder zelf wellicht ook niet. Ik begrijp nu nog veel beter waarom het zo ontzettend belangrijk is wat Cordaid daar doet.'

Mickael Franci

Als je het Kees vraagt

Rutte is goed op weg, maar graag wat meer ambitie!

'Goed nieuws! In vorige kabinetten bezuinigde Rutte tot 2 miljard per jaar op hulp aan de allerarmsten. Rutte 3 breekt met die trend en maakt extra middelen vrij: 1,75 miljard voor de komende vier jaar. Waarom is dat goed? Omdat solidariteit een prijs heeft. Binnen de VN hebben we ooit afgesproken dat je als welvarend land minimaal 0,7% van je Bruto Nationaal Inkomen zou moeten besteden aan armoedebestrijding en ongelijkheid in de wereld. Onder Rutte 1 en 2 lapt Nederland – ooit gidsland internationale samenwerking – die norm aan haar laars. Dat verandert nu. Niet dat we die 0,7% norm gaan halen – daarvoor is er te veel bezuinigd in vorige regeerperiodes. Maar we zakken in ieder geval niet nog verder weg.

En er is meer goed nieuws. Ontwikkelingshulp koppelen aan Nederlandse handelspromotie ("goed doen daar, zolang het goed is voor ons"), dat werkt niet. Zeker niet in landen waar de nood het hoogst is en waar bedrijven niet willen of kunnen investeren. Het is dan ook goed nieuws dat Rutte 3 deze "hulp en handel-agenda" uit de spotlights haalt.

Verder wil Rutte 3 geen symptomen bestrijden, maar grondoorzaken van armoede en klimaatverandering aanpakken. Ook dat is mooi. Want dat is ontwikkelingssamenwerking: geen pleisters plakken, maar perspectief bieden aan de allerarmsten.

Waar ik wel moeite mee heb, is het streven van de nieuwe coalitie om migratie terug te dringen – lees: vluchtelingen buiten Nederland houden – door met ontwikkelingsgeld te investeren in 'opvang in de regio'. Dat is een gotspe. Honderdduizenden vluchtelingen jarenlang laten verkommeren in mensonterende kampen in landen als Turkije en Libanon, dat kun je met de beste wil van de wereld geen ontwikkelingshulp noemen. Integendeel.

Perspectief bieden, daar gaat het om. En dan niet in de bufferzones 'in de regio', maar vooral in landen van herkomst, zoals Afghanistan, Syrië en delen van Sub-Saharisch Afrika. De plekken waar conflict en klimaatgeweld mensen op de vlucht drijven. Plekken waar Cordaid noodhulp verleent, én werkt aan weerbaarheid en wederopbouw.

Dus Rutte, wees consequent, toon ambitie en maak een Marshall Plan dat Afrikaanse bedrijven en startups een duw in de rug geeft. Help de landen waar alles op zijn gat ligt om scholen en ziekenhuizen draaiende te houden, en werk er actief aan mee om conflicten op te lossen. Pas dan bied je perspectief en doe je iets aan gedwongen migratie. De middelen zijn er. Nu nog het plan en de daden. Wij zijn al aan de slag! Neem eens een kijkje bij Cordaid, in Den Haag, Zuid-Soedan, Afghanistan of de Centraal-Afrikaanse Republiek en laat je inspireren door alles wat we daar klaarspelen.' ■

ILLUSTRATIE MIREILLE SCHAAP

Ook een vraag aan Cordaid? Stel hem aan algemeen directeur Kees Zevenbergen, via redactie@cordaid.nl

CONCREET

Weer naar school

DR Congo | Voorzichtig durven kinderen in de provincie Zuid-Kivu weer te dromen van een toekomst. Door de burgeroorlog, gebrek aan geld en kindhuwelijken gaan in DR Congo veel kinderen niet naar school. Cordaid helpt kinderen

terug de schoolbanken in. De scholen krijgen Results Based Financing, geld op basis van resultaten. Hierdoor worden ze aangespoord meer kinderen naar school te krijgen en daarbij te zorgen voor een evenwicht tussen aantallen jongens

en meisjes. Inmiddels krijgen 130 scholen in deze provincie op deze manier ondersteuning. En de resultaten mogen er zijn: meer kinderen gaan naar school en vooral het aantal schoolgaande meisjes is gestegen. ■

'Als journalist heb je een belangrijke taak'

Furaha Mulumeoderhwa (12)

Favoriete vak: Rekenen **Beroep ouders:** Metselaar **Wil later worden:** 'Journalist, want dan mag je mensen allemaal belangrijke vragen stellen. En ik denk dat je als journalist een belangrijke taak hebt om mensen te informeren.'

'Ik droom van een baan als juf'

Bulangelire Safari (12)

Favoriete vak: Frans **Beroep ouders:** Verkoper **Droom:** Lerares worden. 'Ik wil kinderen dingen leren die ze nog niet weten, zodat ze later een betere baan kunnen hebben.'

FOTOGRAFIE ILVY NJOKIKTJEN

De ruimte

**Verwoest huis in Dutch Quarter,
Sint-Maarten na de orkaan Irma
Victor Raymond leidt ons rond.**

In september raasde een serie verwoestende orkanen over het Caribisch gebied. Sint-Maarten werd bijzonder hard geraakt. Orkaan Irma liet weinig van de bebouwing en de infrastructuur heel.

Wat zien we?

Dit is de slaapkamer van Victor (83 jaar) en zijn vrouw Irene. Samen wonen zij in een rustige straat in Dutch Quarter, een van de armste wijken op het eiland.

Wat is er gebeurd?

De muren van de woonkamer staan na het bezoek van Irma nog overeind, maar het dak is eraf en de meeste bezittingen zijn óf weggeblazen óf verregend.

Hadden ze zich voorbereid op de komst van Irma?

Ja, Victor heeft jaren in de bouw gewerkt en veel ervaring in het stormbestendig bouwen. Hij heeft dan ook extra versteviging kunnen aanbrengen op de belangrijkste punten van zijn huis. Tevergeefs. 'Toen we wisten dat het echt mis zou gaan, hebben we alles snel in plastic verpakt. Zo hebben we nog een klein deel van onze spullen kunnen redden. Maar het meeste is verloren gegaan.'

Hoe nu verder?

'Zonder dak blijven we heel erg kwetsbaar. We hebben materiaal nodig voor de wederopbouw. Ik speur nu de straten af in de hoop wat puin te vinden dat ik kan hergebruiken. Maar dat is niet genoeg. Om ons voor te bereiden op een nieuwe orkaan zijn stevige bouwmaterialen en veel mankracht nodig.'

Dit doet Cordaid

Met tentzeilen die we hebben geleverd kunnen mensen zonder dak zichzelf en hun huisraad beschermen. Op de lange termijn werkt Cordaid samen met de bevolking aan de wederopbouw. ■

Wereldwijd actief in 2017

Samen met bijna 300.000 donateurs, bedrijven, de Postcode Loterij en andere donoren die ons een warm hart toedragen, hebben wij ook in 2017 mensen die dit het hardst nodig hebben weer kansen gegeven op een betere toekomst. Veel dank hiervoor! Lees hier een greep uit onze projecten van het afgelopen jaar.

DR Congo: grootschalige financiering voor HIV

Met hulp van het Global Fund (wereldwijd fonds om malaria, tuberculose en HIV aan te pakken) kunnen we de komende drie jaar in Congo werken aan **voorlichting, testen, verstrekken van medicatie en de behandeling van mensen die leven met HIV.**

Filippijnen: weerbaar tegen klimaatveranderingen, o.a.

3 kwekerijen opgezet voor het kweken van nieuwe zaden voor groente en fruitbomen. **Aanleg waterreservoirs** bij scholen en overheidsgebouwen.

Centraal-Afrikaanse Republiek: opbouw van de gezondheidszorg

272 gezondheidscentra en **12 ziekenhuizen** ondersteund. **20 vrouwen** opgeleid tot verlos- en verpleegkundigen. **2 nieuwe medicijnen depots** opgericht en voorzien van medicijnen.

Afghanistan: terugkeer van gevluchte families

2.660

kwetsbare mensen hebben geld ontvangen zodat ze in hun eerste levensbehoefte kunnen voorzien. De bouw van **2 soorten onderdak** voor teruggekeerde families: simpele tijdelijke huizen voor 250 families en **permanente huizen voor 100 families.**

Zuid-Soedan: hulp aan slachtoffers hongersnood o.a.

1.300 families kregen coupons om daarmee voedsel te kunnen kopen. Ca. 4.000 families ontvingen **zaden en gereedschap en/ of visgerei.** Herstel en aanleg van **waterputten** waardoor 2.600 ontheemden nu veilig drinkwater hebben. 100 vrouwen ontvingen een **vrouwvriendelijke hygiënekit.**

Ethiopië: aanleg structurele watervoorzieningen, o.a.

2 waterreservoirs, 1 waterbron en 1 ondiepe put hersteld waardoor bijna **5.000 huishoudens** en zeker **13.000** stuks vee weer toegang tot water hebben. **4 vijvers** aangelegd voor de opvang en opslag van regenwater. Aanleg van een regen watertank bij een basisschool die de **700 leerlingen** en leraren **gedurende 40 dagen** van water kunnen voorzien.

Irak: hulp aan ontheemde gezinnen, o.a.

3.000

ontheemde families ontvingen een **voedselpakket en hygiëne kit.**

Ca. 7.700 teruggekeerde vluchtelingen kregen dagelijks **schoon drinkwater.** Herstel van twee centrale **waterzuiveringsinstallaties.** Renovatie van **drie scholen** waardoor 300 kinderen weer naar school kunnen.

Kameroen: seksuele voorlichting aan jongeren

Uitgave van **voorlichtingsboekje** in Engels en Frans en 6 Afrikaanse talen. **1.500 jongeren in DR Congo, Centraal Afrikaanse Republiek en Kameroen** ontvingen dit boekje al en **1.500 jongeren in Rwanda en Oeganda** krijgen het nog.

50

leerkrachten en jongerenwerkers kregen een **training.**

Nederland: ondersteuning coöperatief ondernemen

Oprichting van **7 nieuwe sociale coöperaties**, waarin mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt samenkomen en werken aan hun eigen re-integratie. Zoals de coöperatie 'Ik Wil' (zie foto), waarvan de leden zijn gevlucht uit Syrië.

*'Onze wereld is prachtig als je er samen
wat van maakt. Een mooiere wereld begint
voor ons met omkijken naar elkaar.'*

Cordaid

DIGITALE REIS DOOR HET VERLEDEN

Wilt u een historische reis door Nederland en ver daarbuiten maken zonder de deur uit te hoeven? Dan is de website www.hetgeheugenvannederland.nl een mooi startpunt. Met Memisa als zoekopdracht krijgt u bijvoorbeeld een overzicht van aangrijpende historische campagne posters.

Magische migrantenfilm

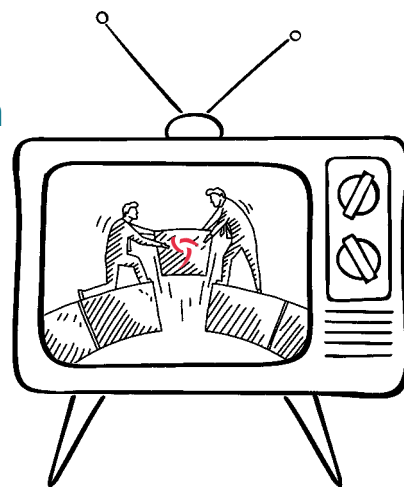
Hoe schrijnend de zoektocht en opvang van migranten kan zijn, zie je het best in Europese grenslanden als Hongarije. Ze plaatsen migranten vaak in de marge van hun maatschappij. Dit is de context waarin de film *Jupiter's Moon* van Kornél Mundruczó (bekend van 'Babel') zich afspeelt. Het lot verbindt de levensloop aan elkaar van een aan lager wal geraakte arts en de gevluchte Syriër Aryan, die zijn vermiste vader zoekt. Met horten en stoten ontwikkelen ze een liefdevolle vader-zoon relatie, als ze samen

in Boedapest op de vlucht slaan voor een meedogenloze en corrupte rechercheur die probeert te verhullen dat hij Aryan eerder onnodig had neergeschoten. De onthutsende hardheid van het bestaan is hier aangrijpend verweven met momenten van menselijke waardigheid. De film kent daarbij ontroerende momenten door de onverklaarbare -en toch geloofwaardige- kracht van Aryan: hij lijkt onsterfelijk en met enige moeite kan hij vliegen. Als een engel.

Te zien in filmhuizen en de betere bioscopen.

Cordaid campagne: op de wereld om elkaar te helpen

Het spreekt voor zich dat we graag steeds meer mensen betrekken bij het werk en het gedachtegoed van Cordaid: bouwen aan een mooiere wereld voor iedereen, een wereld waarin we naar elkaar omkijken, ver weg en dichtbij. De komende tijd zult u ons daarom regelmatig op tv tegenkomen met een tv-spot.

Wij zijn Afrikanen

Wij zijn het volk van ontregeld ritme, van bijtende hartslag
En klokkend gehuil van de zon
Wij zijn de dansende golfslag op zee
Het verbijsterend maar aantrekkelijk tij
De storm die je in mij voelt opkomen
Het geflits van vallende sterren in de nacht
Wij zijn de viering in de trilling van
Een luide lederen trommel
Het stille gezoem van zwelgen zonder noodzaak
Of het verlangen naar glinsterend daglicht
Wij zijn de geërfde totems die we vereren
De cultuur van heilige bergen
Hakkelende rituelen in geschilderde grotten
Gebeden gezongen in de koelte van een nachtelijke bries
Wij zijn de scherpe smaak van
Dreigende droogte die zal worden besproeid
Door regen die door de hemelen zelf
Is bestemd om deze getergde oranje grond
Te genezen en te koesteren
Dik geaderde, breedgeheupte goliath van een boom
Verschijnend, oprijzend op uit dezelfde bodem
Hallelujah
Wij zijn een volk van de smetteloze maan
En een dagende zon die alleen in Afrika en alleen voor Afrika brandt
Zie ons als een eeuwige vlam
Wij zijn Afrikanen

Tanatsei Gambura
(Zimbabwe)

ZIMBABWE

Nederlandse jongeren laten zich inspireren

BEELD: MATTHIAS VAN HALEM, CORDAID / MATERS EN HERMSEN

Cordaid zet zich niet alleen in voor jongeren in ontwikkelingslanden, maar inspireert ook de Nederlandse jeugd. Met de Profielwerkstukprijs bijvoorbeeld. De scholier met het bekroonde profielwerkstuk over werken aan een mooiere wereld wint een reis naar een van de projecten van Cordaid. Zo reisde de winnares van de Profielwerkstukprijs 2017 samen met een groep jonge donateurswerwers naar Zimbabwe. Zij blikken terug op hun bezoek aan klinieken daar.

Avigal

**Avigal Wildschut (18),
winnares van de Nationale
Cordaid Profielwerkstukprijs
2017**

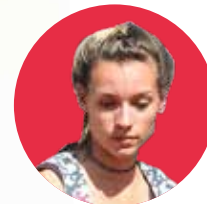
'Wij hebben het zo goed hier. In Zimbabwe is doktersbezoek voor veel mensen niet vanzelfsprekend. Bij klinieken die Cordaid daar ondersteunt, heb ik indrukwekkende verhalen gehoord. Ik sprak bijvoorbeeld een meisje van mijn eigen leeftijd dat al van haar tweede kind was bevallen. Zo anders kan de situatie van

leeftijdsgenoten dus zijn. Mijn ervaringen in Zimbabwe zal de ik de rest van mijn leven bij me dragen. Het is wel lastig om wat ik heb mee gemaakt goed over te brengen.

Je kunt er over vertellen, maar het gevoel dat ik bij de ervaringen heb, is eigenlijk niet in woorden te vatten. Dat zal altijd iets persoonlijks blijven. Ik heb wel een filmpje over de reis gemaakt, zodat mensen een goede indruk kunnen krijgen.'

Kijk het filmpje van Avigal op www.cordaid.org/profielwerkstuk

Amber

**Amber van Lier (22),
donateurwerver**

'Educatie is de bron van alles. Je legt er een basis mee om uiteindelijk taboes te kunnen doorbreken. Tijdens mijn reis ben ik veel taboes tegengekomen.

Als ik vragen stelde over gevoelige onderwerpen, gaven mensen soms geen antwoord of hielden ze zich beleefd op de vlakte. Maar ook hier in ons land valt nog veel te winnen. Nederlanders denken dat ze ver zijn met het doorbreken van

taboes, maar dat valt soms best tegen. De reis naar Zimbabwe heeft me geholpen om Cordaids verhaal beter over te brengen als ik donateurs aan het werven ben. Ik ben in een kliniek geweest waar zeshonderd mensen per dag geholpen worden. Die kliniek wordt draaiend gehouden dankzij de steun van donateurs. Door te zien dat het werkelijk verschil maakt, heb ik heel veel energie voor mijn werk gekregen.'

Overigens: Amber voelde zich geraakt tot het gedicht op pagina 17, dat ze hoorde bij haar bezoek aan Zimbabwe.

Silas

**Silas van der Heijden (23),
donateurwerver**

'Ik ga al een paar jaar met veel enthousiasme bij mensen langs de deur om te vragen of ze donateur willen worden van Cordaid. Daarbij probeer ik het verhaal over het werk van Cordaid altijd met veel gevoel te vertellen. Sinds ik in Zimbabwe met eigen ogen heb gezien wat het werk van Cordaid precies inhoudt, kan ik dat nog veel beter overbrengen. Ik gebruik vaak

als voorbeeld: "Voor 15 euro kan een vrouw op zwangerschapscontrole gaan en veilig bevallen." Nu heb ik die vrouwen zelf ontmoet en ervaren in wat voor een situatie ze zich bevinden. Wat me verder heel erg is bijgebleven is een gesprek met een districtshoofd. Hij komt sterk op voor de rechten van vrouwen in zijn gemeenschap. Dat vond ik zo mooi om te zien. Zeker in een land waar delen van de bevolking last hebben van onderdrukking. Daarnaast vond ik de gastvrijheid van de Zimbabweanen heel bijzonder.' ■

CORDAID BOUWT
AAN GOEDE
GEZONDHEDISZORG
IN ZIMBABWE.

18
districten

400
gezondheidscentra,
waarvan
34
ziekenhuizen

Bereik:
3,5
miljoen mensen
hebben zo toegang
tot gezondheidszorg

Cordaid zorgt
voor bijna
100.000
vrouwen een veilige
bevalling

meer dan
125.000
kregen zwanger-
schapscontroles

Om verslag te doen van de giro 555-actie tegen hongersnood in Zuid-Soedan verbleef Frank van Lierde een week op twee locaties in het door armoede en geweld verscheurde land. Wat viel hem het meeste op?

‘Overleven is keihard werken’

FRANK VAN LIERDE DEED VERSLAG VAN CORDAIDS WERK IN ZUID-SOEDAN

De start was zo hoopgevend toen Zuid-Soedan in 2011 na tientallen jaren oorlog zelfstandig werd. Het jongste land ter wereld, met twaalf miljoen inwoners, iets kleiner in omvang dan Frankrijk. De politieke macht werd goed verdeeld over de grootste stammen; de Dinka (vaak boeren met een vaste verblijfplaats) en de veelal met hun vee rondtrekkende Nuer. Maar voormalige rebellenleiders kregen het met elkaar aan de stok en onregelmatig oploeiend geweld leidt sindsdien tot grote vluchtelingenstromen. In eigen land telt Zuid-Soedan inmiddels twee miljoen ontheemden.

Cordaid levert op diverse plaatsen noodhulp in het kader van de giro 555-actie. Wat houdt die hulp in?

‘Ik ben in twee kampen geweest, één rond de kathedraal van Wau – een stad van naar schatting zo’n 250 duizend inwoners. Op dit moment zijn daar zo’n achtduizend ontheemden. Het andere kamp ligt in het desolate noorden, in het semi-savannegebied bij het plaatsje Aburoc. Hier worden ongeveer tienduizend mensen opgevangen. In het overvolle Wau draait het vooral om voedselhulp, in Aburoc bieden we huisvesting, en zorgen we voor schoon drinkwater en latrines. Daarnaast geven we ontheemde boeren en vissers middelen om hun eigen voedsel te produceren.’

Lukt het om de mensen in Aburoc een beetje op weg te helpen?

‘Ja, we geven ook daar als het lukt iets meer dan noodhulp. Zo sprak ik met een vrouw die hier, na dagen lopen, met acht kinderen was aangekomen. Ze kreeg toen niet alleen voedselbon-

Geiten zijn een waardevol bezit in de Zuid-Soedanese cultuur. Bovendien: Ze gaan met je mee als je op de vlucht moet slaan.

nen, maar ook een houweel en zaai-goed. Nieuwkomers krijgen hier van de inwoners van Aburoc een stukje landbouwgrond. Ik heb ontheemden tussen manshoge zelf verbouwde gierst zien staan, prachtig. De oogst is voor eigen gebruik. Om daarnaast ook iets te verdienen, sprokkelen veel vrouwen hout, wat ze verkopen op de markt. Voor je een beetje hout hebt, moet je echt uren lopen.’

‘s Avonds heb ik vrouwen prachtig horen zingen’

Dat klinkt als hard werken...

‘Als er één ding is dat ik daar heb geleerd, is dat ontwikkelingshulp allerminst lui maakt, wat je mensen nog

wel eens hoort zeggen. Veel vrouwen houden met bijna niets hun kinderen in leven. Meer nog, ze geven ze liefde mee. En ze weten bij alles wat ze doen: ‘Ooit zullen we opnieuw op de vlucht moeten. Misschien al snel, als de droogte komt en de wegen weer begaanbaar worden. De rebellen worden dan weer actief.’ En wat te denken van vissers die we visgerei hebben gegeven. Ze lopen tientallen kilometers naar een rivier, en na een nacht vissen moeten ze weer terug om hun vis op een markt te verkopen. Of een vrouw in het opvangkamp van Wau die een theezaakje heeft opgezet, terwijl haar dochter van veertien douchesponsjes maakt en haar oude moeder met een grote zeef pindakaas maakt in hun bloedhete noodwoning. Ik hield het er amper vijf minuten uit. Die mensen werken keihard om te overleven.’

1. Sara Ajak (51), boerin op de vlucht, weduwe, moeder van 5 kinderen.

2. Amuj Francis (37), Sebit Ayik (42) en Jockino James (35), ontheemde vissers in het kamp van Aburoc.

3. Theekraam in het VN-vluchtelingenkamp in Wau: Regina is gescheiden en woont met haar dochter en moeder in een nooddtentje. Met hulp van Cordaid startte ze haar eigen theekraam.

Is er nog tijd voor de mooie kanten van het leven?

'Veel mensen kennen niets anders dan dit leven. Het gevaar van de oorlog, mannen die ze verliezen, honger op de loer en lange reizen te voet onder de genadeloze zon. Het is gek maar ook aangrijpend om te zien hoe vluchtelingen tussen neus en lippen door dingen delen. Zo van: "Oh ja, toen is mijn man doodgeschoten." En: "Toen liepen we acht dagen en hadden nauwelijks te eten." Des te knapper is het dat ze blijven zien wat ze nog wél hebben. En daar geven de bewoners van de opvangkampen ook uiting aan. 's Avonds heb ik vrouwen prachtig horen zingen en in slingerpatronen zien dansen. Ze zingen over hun gemis en verdriet, maar vieren ook dat ze nog samen zijn. Die kracht en schoonheid, in contrast met de rauwheid van het bestaan...Indrukwekkend.'

Lukt het om mensen ook op de lange termijn iets mee te geven?

'Ja. Ten eerste maken we ze sociaal weerbaar via trainingen. Vrouwen krijgen zo bijvoorbeeld vaardigheden om te kunnen onderhandelen bij dreiging van geweld. Dat nemen ze hun hele leven mee. We geven ook geiten aan mensen in Aburoc. Geiten hebben een grote betekenis. Natuurlijk voor de melk en misschien het vlees, maar ook omdat ze de mooie eigenschap hebben dat ze met je meelopen als je plotseling weer op de vlucht moet. Onderschat ook niet het culturele belang. Bij rituele gelegenheden geven ze elkaar geiten cadeau, van huwelijken tot begrafenissen. Wij versterken met die dieren dus ook hun cultuur.' ■

Lees de inspirerende blogs van Frank op: www.cordaid.org/frank-in-zuid-soedan

MET UW GELD!

Hebben we **1000** verdreven families voedselbonnen gegeven waarmee ze enkele maanden hun eerste voorzieningen konden kopen op de lokale markt

Herstelden we **10** oude waterbronnen, goed voor schoon water voor twintigduizend vluchtelingen

Konden we **800** opgevangen gezinnen en lokale huishoudens wat geld geven waarmee ze -bijvoorbeeld- enkele geiten konden kopen

Leverden we **1000 dakzeilen** voor shelters

Hebben we **500** ontheemde boeren voorzien van gereedschap en zaad

Gaven we **500** gevluchte vissers netten, vishaken en hengels

Hebben we **104** latrines gebouwd

Geen kantoorzitvlees

FOTOGRAFIE MILAN VERMEULEN

'Ik heb het gevoel dat ik weer een toekomst heb. Sterker, ik borrel over van de plannen!' Paul Hansum (45) verloor zijn baan in 2010 en zit al jaren in de bijstand. In de Blauwe Paraplu, een sociale coöperatie in Amersfoort die hij met hulp van Cordaid heeft helpen oprichten, neemt hij het heft weer in eigen hand.

'Ik heb gewerkt in het archief, op de postkamer, als machineoperator. Steeds vond ik weer wat. Tot de crisis van 2008.' De banen waar hij goed in is, verdwenen als eerst en hij belandde in de bijstand. 'Het ergste is dat je wereld dan krimpt. De trein is te duur. Vrienden zie je niet meer. Je ontmoet alleen mensen in de bijstand en komt geen steek verder.' Via zijn trajectbegeleider kwam Paul in aanraking met Stadslab033. Deze sociale ontmoetingsplaats ligt in De Nieuwe Stad, een voormalig industrieterrein aan de Eemshaven waar ooit de Prodentfabriek stond. 'Ik werd op slag verliefd op die plek!' Plots raakte zijn leven in een stroomversnelling. 'Ik hoorde van de Vrije Uitloop, een sociale coöperatie die Cordaid

had helpen oprichten. Daar ontptopten mensen in de bijstand zich tot ondernemers. Dat wilde ik ook!' Met twee medestanders richtte Paul de Blauwe Paraplu op, de eerste sociale coöperatie van Amersfoort. 'Die paraplu staat voor bescherming. Dat blauw komt van "blue zones", plekken in de wereld waar mensen vitaler zijn en ouder worden dan elders.'

Paul is ook één van de ondernemers. 'Ik geef rondleidingen in De Nieuwe Stad. Tuurlijk, ik ben geen historicus. Maar ik maak mijn eigen show en trek publiek! En met een compagnon heb ik een website opgezet, www.bijzonder-amersfoort.nl. Ook die doet 't goed! Ik, een ondernemer? Een websitemaker? Wie had dat ooit kunnen denken. Wat we verdienen gaat weer in de pot van de coöperatie. Maar we mogen het wel investeren in onze onderneming.' 'Over een paar jaar ben ik uit de bijstand', schat Paul in. 'Dat gaat me echt lukken.' Werken voor een baas, dat hoeft voor hem niet meer. 'Ik heb geproefd van het ondernemerschap. Bovendien heb ik geen kantoorzitvlees. Bij de coöperatie heb ik genoeg talenten in mezelf ontdekt.' ■

Pleidooi

Open je armen voor een mens in nood

Bob van Dillen is migratiedeskudige bij Cordaid. Hij is betrokken bij de internationale Caritas campagne Share the Journey, die pleit voor humanere opvang van vluchtelingen.

Tegenwoordig associeert bijna iedereen migratie met problemen. Toch wisselt het overgrote deel van de bijna 250 miljoen migranten zonder problemen van land. Daarbij, de geschiedenis leert ons dat migratie vooral een bron van welvaart is. Gedwongen migratie, dat is een probleem. Dat zijn mensen die allerlei redenen huis en haard hebben moeten achterlaten. Het is een misvatting is dat de grootste vluchtelingencrisis zich afspeelt in Europa. Natuurlijk, die is groot, helemaal als je de omvang van het kerkhof op de Middellandse Zee op je laat inwerken. Maar kijk eens buiten Europa. 85 Procent van de 65 miljoen mensen die nu op de vlucht zijn, zit klem in oorlogsgebieden als Syrië of Zuid-Soedan, of in één van de directe buurlanden. Dáár ligt de grootste druk. Daar lopen moeders weken met hun kinderen om een kamp te bereiken, of naar een ziekenhuis met hun ondervoede kind. Daar zitten overlevenden jarenlang “in de wacht” onder een tentzeil. Naar zulke plekken stuurt Europa vluchtelingen terug. ‘Responsability by proximity’ noemen ze dat: wie het dichtste bij de ellende zit, moet de ellende ook maar oplossen.

Bij een VN-top in New York in december 2015 lag een plan op tafel om

jaarlijks 10 procent van de vluchtelingen op te vangen in landen ver weg van de crisisgebieden, om de last daar wat te verlichten. Dat voorstel heeft het jammer genoeg niet gehaald. Integendeel. De EU en de VS hebben hun beleid van terugsturen en weghouden alleen maar verscherpt. Dat gebeurt in toenemende mate met geld dat bedoeld is voor ontwikkelingssamenwerking.

‘Vluchtelingen zijn geen probleem, maar mensen zoals jij en ik’

De EU spendeert miljarden aan deals met Turkije en Noord-Afrikaanse landen – veelal met régimes die het niet nauw nemen met mensenrechten – om ervoor te zorgen dat vluchtelingen Europa niet bereiken. Dat geld gaat naar grensbewaking, maar ook naar ontwikkelingsprojecten die moeten leiden tot minder migratie. Niet armoedebestrijding is dan het einddoel, maar mensen weghouden. Zo denkt Europa “het migratieprobleem” op te lossen. Zo schendt de EU het eigen verdrag over de doelen van ontwikkelingsamenwerking.

Een naaste in nood, die reik je de hand. Vluchtelingen zijn geen probleem, maar mensen zoals jij en ik, in omstandigheden die jou en

mij ook hadden kunnen overkomen. Kunnen wij dan iedereen de hand reiken? Nee. Maar Europa telt 500 miljoen mensen en 1 miljard handen. Genoeg om meer te doen dan we denken. En dan we nu doen. Lezers van *Zin geven* weten dat Cordaid veel doet voor ontheemden en vluchtelingen. Vanaf dit jaar komt daar nog iets bij. Dan starten we met elf andere Europese katholieke hulporganisaties van het Caritas netwerk de campagne MIND, die moet helpen om het tij van “terugsturen en weghouden” te keren. We laten zien wat zich afspeelt áchter de bewaakte grenzen van Europa en hoe vluchtelingen moeten overleven – gemiddeld zeventien jaar lang! – in hun zoektocht naar veiligheid. We gaan in gesprek met jongeren en beleidsmakers om te kijken hoe je als samenleving menswaardige opvang kan bieden. Hoe je opvang zo kan verdelen dat het gemeenschappen niet ontregelt, maar versterkt en verrijkt. In Nederland en in Centraal- en Midden-Europa waar de zorgen en angst voor migranten nog sterker leven.

We doen daarmee wat de Paus al jaren doet, en waar hij ieder van ons toe oproept: wees een naaste voor wie alles moest achterlaten. Open je armen voor een mens in nood. Biedt bescherming en ondersteuning, en help ze om te participeren in de samenleving.’ ■

Daarom periodiek schenken

Naast het donateurschap kunt u ook periodiek schenken. Het levert een belastingvoordeel op voor u en meer zekerheid voor Cordaid. Vier vragen en antwoorden over periodiek schenken.

Wat is periodiek schenken?

Een periodieke schenking is een structurele gift aan een goed doel (ANBI) die schriftelijk is vastgelegd in een schenkingsovereenkomst. De looptijd is minimaal vijf jaar. U kunt een periodieke schenking ook één keer vastleggen voor onbepaalde tijd. Na vijf jaar kunt u elk jaar beslissen of u de periodieke schenking wil beëindigen.

Wat zijn de voordelen voor mij?

Het grote voordeel voor u is dat uw gift volledig aftrekbaar is van uw belastbaar inkomen, en dat u dus een deel van uw gift terugontvangt van de Belastingdienst. Giften die niet schriftelijk vastgelegd zijn als periodieke schenking, zijn niet of slechts voor een klein deel aftrekbaar.

Wat zijn de voordelen voor Cordaid?

De voordelen voor de goede doelen zijn dat

wij met uw structurele steun vertrouwen en financiële middelen krijgen om onze doelstellingen te bereiken. Schenkt u uw belastingvoordeel mee, dan kan Cordaid op een nog groter bedrag rekenen, terwijl u hiervoor niet meer hoeft te betalen.

Hoe regel ik een periodieke schenking?

Wilt u een bestaande donatie omzetten of wilt u ons direct steunen met een periodieke schenking? Dan heeft u dus een schenkingsovereenkomst nodig. Deze kunt u op website van Cordaid downloaden, of telefonisch of per mail opvragen. Als u dat formulier ingevuld opstuurt, regelen wij de rest.

Wilt u meer weten over het geven aan projecten van Cordaid? Dan kunt u contact opnemen met Smaragda den Hond
Dat kan via: smaragda.den.hond@cordaid.nl of 06 - 29409256

Heeft u vragen over erven en schenken?

Dan kunt u contact opnemen met Mariëlle Lindeboom. Dat kan via: marielle.lindeboom@cordaid.nl of 06 - 22528298

FOTOGRAFIE JURGEN HUISKES

‘Vanzelfsprekend dat je bijdraagt’

Sander Kreukniet (1939), al jarenlang donateur, koos voor een periodieke schenking.

‘Ik heb vijf jaar lang jaar een schenking gedaan aan Cordaid Kinderstem. Ik vind hulp voor kinderen in noodsituaties erg belangrijk, en door Cordaid Kinderstem krijgen ze toegang tot beter onderwijs.’ Het fiscale voordeel was voor de heer Kreukniet de reden om voor een periodieke donatie te kiezen. Zo kan er nog meer geld naar de goede doelen. ‘Naast Cordaid steunen mijn vrouw en ik meerdere goede doelen. Dat doen wij graag. Wij hebben een goed pensioen en dan is het in mijn optiek onvermijdelijk dat je aan goede doelen bijdraagt. Ik ben blij dat organisaties als Cordaid bestaan, die helpt in situaties waar mensen tekort komen.’

103 jaar
ervaring

137 miljoen
euro omzet in 2016

273.000
donateurs in Nederland in 2016

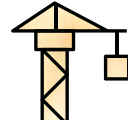

8 miljoen
mensen toegang tot
gezondheidszorg geboden

ONZE RESULTATEN
TELLEN MEE:

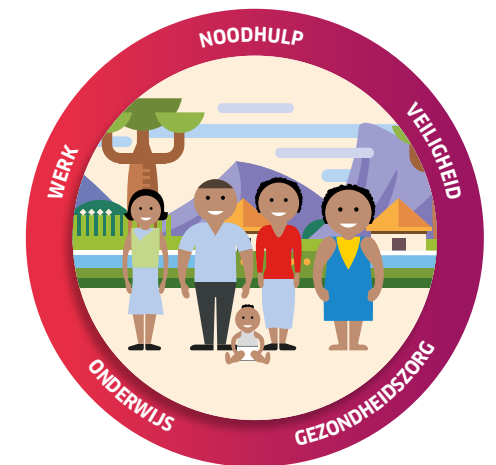

110.000
kinderen en studenten toegang
gegeven tot onderwijs

2 miljoen
mensen noodhulp gegeven

150.000
leningen gegeven
aan ondernemers

650.000
mensen geholpen om weer-
baarder te zijn tegen rampen

WAT WE DOEN

Is het U al opgevallen?

In het afgelopen jaar heeft u als donateur van Cordaid Memisa, Cordaid Mensen in Nood, Cordaid Kinderstem, Cordaid Microkrediet, of Cordaid Bond zonder Naam, regelmatig post van ons ontvangen uit naam van Cordaid. De naam die al onze fondsen verbindt in één familie. Immers samen werken we nog beter aan armoedebestrijding in de meest fragiele gebieden ter wereld. Van

noodhulp t/m structurele ontwikkelingshulp zoals gezondheid, onderwijs en het bieden van kans op werk, daar en hier. Gericht op blijvend resultaat.

Vanaf nu zullen we deze transitie doorzetten en alleen vanuit onze familienaam Cordaid met u communiceren. Daarmee besparen we aanzienlijke kosten, die weer ten goede komen aan onze mooie projecten. Ook geven we

u daarmee een bredere kijk op onze aanpak, en de impact die we maken. Voor de rest verandert er voor u niets. Uw steun blijft verbonden aan het thema waar u zich aan verbonden heeft met uw keuze voor een van onze fondsen. Als donateur van Memisa blijft uw gift naar gezondheid gaan. En donateurs van Mensen in Nood geven aan specifieke noodhulp projecten.

COLOFON

Zin geven is het donateursmagazine van Cordaid. Het blad verschijnt drie keer per jaar en wordt verstuurd aan donateurs van Cordaid, Cordaid Mensen in Nood, Cordaid Memisa, Cordaid Kinderstem en Cordaid Bond zonder Naam. **Adres Cordaid:** Lutherse Burgwal 10, 2512 CB Den Haag. **Ibannummer:** NL571NGB0000000934

Concept: Maters & Hermsen Journalistiek
Hoofdredactie: Cordaid

Tekst: Cordaid en Maters & Hermsen Journalistiek
Vormgeving: Maters & Hermsen Vormgeving

Drukwerk: Printman Made
Lithografie: Mark Boon

Wilt u in gesprek met ons, dan staan wij u graag te woord, ook over vragen die met het magazine te maken hebben. U kunt reageren door een mail te sturen naar info@cordaid.nl. Ook kunt u bellen met onze servicedesk, tijdens kantooruren: 070-3136233.

De spreuk

Arjanne Rietsema (56), hier op de fiets voor het kantoor van Cordaid in Harare, is voor geen kleintje vervaard. Met haar diploma als verpleegkundige op zak ging ze in 1986 oorlogsslachtoffers verzorgen in Eritrea. 'Dat was heftig; na een paar maanden moest ik ziek naar huis.' In Suriname werkte ze later in een afgelegen kliniek tijdens de burgeroorlog. 'Het gebied stond onder controle van het Junglecommando van Ronnie Brunswijk, die geregeld bij ons langskwam.' In Congo leidde ze hierna vier jaar lang het kantoor van Cordaid en reisde ze het hele land door. 'Eén grote chaos. Alles leek te kunnen, maar gevaar lag voortdurend op de loer. Wie is je vriend, wie is je vijand? Soms kreeg ik dreigmails.'

Echt bang is Arjanne nooit geweest. 'Wel onzeker. Maar steeds weer had ik één persoon, of een paar mensen om me heen, die ik 100 procent kon vertrouwen. Zonder hen had ik me in al die landen hopeloos verloren gevoeld.'

Net voor haar eerste missie in het buitenland, kreeg ze van haar ouders een boekje mee, 'Bronnen van vertrouwen', een verzameling spreuken en gedichten. 'Ik heb het al die jaren overal mee naar toe genomen. Ook naar Zimbabwe, waar ik nu alweer zes jaar het Cordaidkantoor aanstuur.'

Eén spreuk springt er voor Arjanne uit: Zodra gij uzelve vertrouwt, weet gij te leven, uit Faust van Goethe. 'Ik vertaal dat als "wees niet bang". Als je op anderen kunt vertrouwen, groeit het vertrouwen in jezelf en ben je minder snel bang. En dan weet je te leven.' ■